MAHCUP NAAT

Atıf Bedir

I.
Bu gece çölün en içli sesidir
Yıldızlar yere değecek kadar yaklaşmış
Zikre durmuş döner kâinat
Bu seher mahcup ayın şavkıyan nefesidir

Gagaları zümrüt, kanatları yakut kuşlar
Doğudan batıya vermiştir kutlu haberi
Sular çağılaya çağılaya akmış
Gün doğmadan evvel güneş doğmuştur
Bu sadâ beklenen nurun sesidir

İlk yaratıldığı gün gibidir insan
Sanki tüm melekler secdeye kapanmış
Gurbete yolcu edilmiştir
Bir gün dönecek olan
Bir nefes üflenmiştir kâinatın rahmine
Âdem'den, Nuh'tan İbrahim'den
Haberlerin haberi vardır
Tevrat'tan, İncil'den, Zebur'dan

Bir çiğ damlası süzülür yapraktan
Kelebekler aşka kanat vurur
Mekke'den Medine'ye
Kudüs'ten İstanbul'a
Kutlu haberi müjdeleyen rüzgâr olur
İlk emir verilmiş, ilk kelime okunmuştur
Şimdi okyanuslara koşan atlar
Çağları sayfa sayfa aşan kitap olmuştur

II.
Hilâller, dolunaylar, geceler, gündüzler geçti
Bir çığlık gibi düştük bu çağa
Onulmaz yara, sessiz bir ah gibi düştük
Önce doğudan, sonra batıdan geldiler
Yırtıldı atlastan dokunan sema
Tüm kuşlar göçtü, kesildi yağmurlar

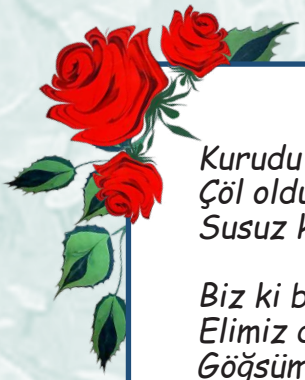

Kurudu göz pınarları
Çöl oldu içimizin vahaları
Susuz kaldık ırmaklar arasında

Biz ki bu çağın garipleriyiz
Elimiz dilimiz bağlandı
Göğsümüzden aldı kalbimizi zalim bir el
Parçalandı gönlümüzün dağları
Geldi ahir zaman
Putlar yeniden dikildi birer birer
Şimdi ne bir İbrahim gelir ateşler arasından
Ne de ayağında çöl kumlarıyla Hamza

III.
Sokakları yalayıp geçer fakir bir rüzgâr
Çığlıklar düşer depremlerin ortasına
Hayat bir çocuğun sınanması gibidir
Ki Fahri Âlem'i görür düşünde
Artık ne susuzluk ne açlık ne soğuk
Üşüyen bir serçe için gözyaşı döker içli içli
Merhametin koynunda uyur bir ömür

Siyah bir resimden akar gibidir
Buğdayı insandan koparan günler
Hani ekmeğin bereketi, gülün kokusu
Yağmur bekleyen ekinler kurudu
Durdu bizi ezanlara ayarlayan saatler
Gafil uykular geçti vakitler arasından

Bir gece kar yağar gibi usulca gel
Sabah uyanalım beyaz düşlere
Siyah bir resimden akar gibidir
Arkasından kızıla boyanmış ırmaklar gelir
Mekke'yi Bağdat'a, Kurtuba'yı Şam'a
Horasan'ı İstanbul'a bağlayan kader gelir
Ey döne döne Kâbe'sini bulan ey!
Yok mudur açıklayacak bize
Hayretler içinde kalacağımız bilgiyi
Kitap ne diyor, söndü mü göklerin ziyâsı
Yine bir cahiliye çağına mı girdik

İmsak vakti gibi sessizce gel
Gel de ört bürdeni düşlerimize

IV.
Ey göğsü açılıp, kalbi yıkanan!
Bizim paslı kalplerimizi de yıka
Öpsün göklerin mührünü melekler
Bulutlar gölgelesin kervanımızı
Ey örtüye bürünen kalk bizi de uyar!
Bütün şiirlerin üstünde bir söz
Bütün kelimelerin ötesinde bir kelam eyle
Kaldırılsın bütün cümlelerin hükmü
Yepyeni bir cümle kurulsun

Fecr vakti gibi gel
Gel de ört bürdeni düşlerimize

Yeryüzü döner, döner gökyüzü
Yıldızlar tavaf eder, yanar kandiller
Ey orada doğan yüzünden kutsanan şehir!
Ey seslerin peşinden gidenlerin şehri!
Bir gün dönülecek şehir
Arkasından ağlanacak
Hasreti çekilecek, fethedilecek şehir
Fetih Suresi okunarak girilen şehir
Yeni bir fetih sun bize

Kuşluk vakti gibi gel
Gel de ört bürdeni düşlerimize

Başını yıldızlara dayayıp uyuyan ey!
Alâimisemalardan bir ışık çiz bize
Sağanak halinde dirilsin ruhumuz
Vahiy günlerini yaşasın yeryüzü yeniden
Aç kalbimizi, Yaratan'ın rengiyle boya
İçimizin çöllerine yağsın kırkikindiler
Yeni doğmuş bir çocuk gibi inanalım gelişine
Rahmet sağanağı, yürek muştucusu

İkindi vakti gibi gel
Gel de ört bürdeni düşlerimize

Âtıf Bedir (Kahramanmaraş, 1965-)
Har, Âtıf Bedir, Hece Yayınları, Ankara 2017.